

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	
AVD./SEK.: LS	S.BEH.: BR
15 JUNI 2005	
S.NR.: 05/735-10	
ARKIVKOD: 741.0	AVD./SEK.: LS

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep.
0030 Oslo

Deres referanse:

05/735-BR

Vår referanse:

05/2223

Dato:

14.06.05

Saksbehandler:

Anders Eriksen

Telefon:

24163515

E-Post:

ane@shdir.no

EU-KOMMISSJONENS FORSLAG TIL FORORDNING OM RETTIGHETER FOR PASSASJERER MED REDUSERT MOBILITET PÅ FLYREISER – HØRINGSUTTALELSE FRA STATENS RÅD FOR FUNKSJONSHEMMEDE

Vi viser til brev av 22.04.05.

Statens råd for funksjonshemmede har kommentarer til følgende artikler i forordningen:

Artikkel 2: Forordningen gjelder for personer med redusert mobilitet på grunn av de årsaker som er nærmere spesifisert under punkt a. Rådet vil her påpeke at slik målgruppen er definert fanger den ikke opp funksjonshemmede uten redusert mobilitet, men som har behov for assistanse eller ulike former for tilrettelegging før og under reisen. For eksempel en person med synshemming som ikke har nevneverdig redusert mobilitet, men som har behov for ledsagerassistent. Eller en person med hørselshemming som er avhengig av god visuell informasjon i forhold til formidling av beskjeder. Vi vil også peke på at personer med kognitive funksjonsnedsettelser vil kunne trenge assistanse under reisen. Målgruppen må derfor defineres på en slik måte at alle som har behov for assistanse eller ulike former for tilrettelegging for å kunne gjennomføre en reise, kommer inn under ordningen.

Artikkel 3: Rådet er fornøyd med at det her foreslås at et flyselskap ikke kan nekte å akseptere en reservering eller ombordstigning i et fly med henvisning til et en person har redusert mobilitet.

Artikkel 4: Statens råd for funksjonshemmede kan ikke slutte seg til forslaget om at et flyselskap kan nekte reservering eller ombordstigning med henvisning sikkerhetsbestemmelser (punkt 4.1). Eventuelle problemer i forhold til sikkerhet må løses på annen måte. Rådet er også opptatt av at en harmoniserer reglene på dette området innenfor EØS-området slik at en person kan reise med et flyselskap i et land og ikke nektes adgang av det samme flyselskapet i et annet land.

Rådet er enig at det innføres en bestemmelse om at flyselskapene skriftlig skal gi en begrunnelse til passasjerer som pga. redusert mobilitet nektes å foreta reservering/ombordstigning i fly, eller i de tilfelle selskapene krever at personen pga. av sikkerhetsbestemmelser skal ha en ledsager (punkt 4.2).

Rådet er enig i at et flyselskap på forespørsel skal gjøre kjent sikkerhetsbestemmelser som knytter seg til flyets størrelse eller mangel på mannskap i forhold til transport av personer med redusert mobilitet (punkt 4.3). Rådet mener i tillegg at bestemmelsene bør kunngjøres offentlig.

Rådet mener at personer som nektes å gå om bord i fly bør sikres erstatning eller at det blir ordnet med ombooking til fly der sikkerhetsbestemmelsene er ivaretatt. Temaet er ikke berørt i artikkel 4, men rådet anbefaler at departementet tar opp dette spørsmålet.

Artikkel 5 : Rådet slutter seg til at det er flyplassene som skal ha ansvar for å sørge for assistanse på flyplassene. Passasjerer med redusert mobilitet vil da ha krav på bistand i det de kommer til en flyplass i motsetning til hvis flyselskapet har ansvaret hvor hjelpen gis fra innsjekkingspunktet.

Artikkel 6: Rådet er tilfreds med at det slås fast at assistanse skal ytes kostnadsfritt. Rådet er også enig i at flyplassene skal kunne kreve inn avgifter fra flyselskapene for å finansiere bistanden som ytes. Rådet vil videre understreke at dette må være en ordning som gjelder uten unntak for alle flyselskaper. Unntak fra bestemmelsen kan føre til at den assistansen som ytes varierer mellom selskapene og det kan skape usikkerhet blant flypassasjerer med redusert mobilitet.

Artikkel 7: Rådet kan ikke slutte seg til forslaget om at de kvalitetsstandarder som skal gjelde for den assistansen som ytes, ikke skal gjelde for flyplasser med mindre enn 2 millioner passasjerer pr år. Rådets utgangspunkt er at reisende som har behov for assistanse må få slik assistanse uavhengig av hvor mange reisende flyplassen har. Innføring av en slik bestemmelse i Norge vil slå spesielt uheldig ut. Som eksempel kan nevnes at ingen av de regionale lufthavnene har et reisevolum som er i nærheten av dette. I følge St.meld. nr 24 (2003-2004) Nasjonal transportplan – tabell 4.1 Nøkkeltall for de regionale lufthavnene - varierte antall passasjerer som kom og reiste fra den enkelte lufthavn i 2002 fra 5.000 til 92.000. Det totale antall passasjerer for de 28 regionale lufthavnene var 981.000.

Anneks 1: Rådet er tilfreds med at det foretas en oppstilling av hvilke tjenester flyplassen har plikt til å yte. Rådet mener imidlertid at det må fastsettes kvalitetskrav til den assistansen som flyplassene skal yte. Dette er viktig for å skape forutsigbarhet slik at brukerne på forhånd med sikkerhet vet hva slags assistanse som vil bli gitt. Det er også viktig i forhold til at passasjerer ikke skal få assistanse de selv ikke ønsker.

Anneks 2: Ved transport av tjenestehunder skal flyselskapene yte assistanse i henhold

til nasjonal lov og for reiser som varer mindre enn fem timer. Rådet kan ikke se at det er grunnlag for å fastsette en slik grense og går derfor mot forslaget.

Med vennlig hilsen

Anders Eriksen
rådgiver
e.f.